

[Aksel Larsen.]

del i dette overskud, når den har været med til at finansiere bedriftens start og dens mulige underskud i de første år?

Det var nogle eksempler. Men må jeg så også — selv om andre talere har gjort det — beskæftige mig med spørgsmålet om det, man kalder ophævelse af sambeskatningen ved splitting. Jeg skal ikke beskæftige mig meget dermed, men det er dog indlysende for mig, at hvis man vil løse problemet om sambeskatning på den måde uden i øvrigt at rette ved det uretfærdige skattesystem, vi har, med fradrag i den skattepligtige indkomst for betalt skat, vil det medføre, at de med de store indtægter har størst gavn af det. Hvis det f. eks. drejer sig om en mand og en kone i lovformeligt ægteskab og hidtil sambeskattet, der har en samlet indtægt på 12 000 kr., så skal den altså splittes op i 2 indtægter på hver 6 000 kr., og de skal beskattes hver for sig. Men hvis det nu drejer sig om et ægtepar, der tilsammen har 120 000 kr. i indtægt, og denne skal splittes op i to indtægter på hver 60 000 kr., vil jeg dog tro, at de vil få uforholdsmæssige fordele ved den måde at ophæve sambeskatningen på. Og undskyld, men jeg har en mistanke om, at det er en af hensigterne med at komme med dette forslag.

I denne forbindelse kunne jeg godt lide — selv om det er at ulejlige finansministeriet — at man i dette ministerium foretog en beregning af, hvad en sådan ophævelse af sambeskatningen ville komme til at koste, og hvorledes den ville komme til at virke på forskellige områder. Man må ikke misforstå mig; jeg er af den mening, at det er galt med den sambeskatning, vi har i øjeblikket, men jeg vil ikke være med til at løse problemet på den måde, det her foreslås.

Der er jo forskellige indtægtsgrupper her i landet, og tager man indkomststatistikken for landdistrikterne, ser man, at der er den skattepligtige indkomst gennemgående langt, langt lavere pr. skatteyder — og det vil sige pr. familie — end den er i de bymæssige bebyggelser. Jeg er ikke i stand til at overskue, hvilke følger det ville få, hvis man gennemførte dette princip også for landdistrikterne, hvor de skattepligtige indtægter for mangfoldige selvstændige erhvervsdrivende er betydeligt mindre end i

de bymæssige bebyggelser. Men det kunne interessere mig at se en beregning af, hvor meget det ville medføre i skattelettelse for den del af skatteyderne, og navnlig hvor meget det ville medføre i mindsket skatteindtægt for staten, for der er dog en bundgrænse for, hvad man skal have i indtægt for overhovedet at betale statskat.

Jeg skal lade det være nok med det og sige, at jeg er — som forslagsstillerne i alt fald påstår de er, og jeg vil godt tro det — af den mening, at vi har råd til at sætte skatterne ned, staten behøver ikke dette kæmpeoverskud, behøver ikke at bestræbe sig kæmpemæssigt for at begrave en væsentlig del af overskuddet enten gennem afbetaling på tyskernes krigsgæld til Danmark, altså på nationalbankens reguleringskonto, eller ved ekstraordinær afbetaling på den øvrige statsgæld. Man kan godt risikere at give skattelettelse, der kan blive råd til det også med det nuværende overskud, bortset fra at der er udgifter på statsbudgettet, man kunne spare. Det interesserer ganske vist ikke de to forslagsstillende partier, der stiller forskellige spareforslag; man skal f. eks. spare på udgiften til børnetilskud, for det er en social udgift, og det skal der spares på. Men hvad de militære budgetter angår, er de to forslagsstillende partier af en helt anden mening. Jeg har den opfattelse, at bortset fra at staten kunne spare ganske betydeligt, har den råd til at sætte skatterne ned, sådan som det ligger i øjeblikket med statens indtægter og udgifter, og jeg mener, at en skattenedsættelse bør foretages, men den bør foretages sådan, at den har et socialt sigte. Det ville være ønskeligt, om den kunne foretages samtidig med en virkelig skatte-reform, hvor man f. eks. gik over til en art kildebeskatning, som finansministeren jo er tilhænger af. Men jeg er klar over, at noget sådant kan ikke gøres med meget kort frist. Derimod kan man gøre noget andet med meget kort frist, og jeg tror ikke, der ville være nogen risiko ved det; jeg tror ikke, landet vil blive ruineret, hvis man benytter f. eks. den kommende marts måned til at foretage en nedsættelse af indkomstbeskatningen til staten. Jeg vil blot henstille, at man ikke vælger de veje, der foreslås her.

Jeg forstår godt argumentationen: at hvis vi giver en mærkbar nedsættelse for